

נוקניקה אישתכח בכנישתא דבולי. אתא עובדא קומי רבי ירמיה, אמר: יחכמון סיקייריא עבירתהון.

גדי צלי אישתכח באיסרטא דגופתא, והתירוהו משם שני דברים: משם מציאה ומשם רוב מהלכי דרכים. משם מציאה – דתני: המציל מיד הארי, מיד הגיים, משונת הים ומשונת הנהר ומאיסרטיא גדולה ומפלטיא גדולה – הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתייאשין מהן. משם רוב מהלכי דרכים – משם שחיטת הגוי.

אור ל'שרים

(כשהוא מועך במקצץ) - משום דש, כד שחיק במדוכתיה (כשהוא טוחן במדוכה) - משום טוחן, כד יהיב משקין (כשהוא נותן משקים) - משום לש, כד משקע באנטר(י)ו[ן] (כשהוא משקע במעי) - משום בונה, כד מקטע בגומא (כשהוא חותך חוטי תפירה) - משם מחתך, גמר מלאכתו - משם מכה בפטיש.

בירושלמי שם בא תיאור עשיית נקניק (מעיים ממולאים בבשר).

☆☆☆

ומספרים עוד: נוקניקה (ב"שרידי הירושלמי": 'לוקניקה' (מקור המילה ביוונית, על שם חבל לוקניה שבדרום איטליה)) **אישתכח בכנישתא דבולי** – נקניק (מעיים ממולאים בבשר) נמצא בבית הכנסת של מועצת העיר (בית כנסת שעמד סמוך לבית המועצה בטבריה ("ארץ הגליל", עמוד 99)). **אתא עובדא קומי** – בא המעשה לפני **רבי ירמיה** (מגדולי אמוראי ארץ ישראל בדור השלישי והרביעי, ישב בטבריה) – ששאלו אותו על הנקניק שנמצא, האם יש לחשוש שמא הוא של גויים והוא אסור, **אמר: יחכמון סיקייריא** (מקור המילה בלטינית) **עבירתהון** – יכירו עושי הנקניקים את עבודתם (את סחורתם, הם הנקניקים שיצרו, שכל אחד מעושי הנקניקים יש לו צורה משלו, ואם אחד מהם מכיר את הנקניק שנמצא על פי הצורה - הוא מותר, ואין לחשוש שמא הוא של גויים. - רבי ירמיה סבר כרב האוסר בשר שנתעלם מן העין, ואינו מותר אלא בסימן).

גינאי

בירושלמי דמאי א,ג אמרו: רבי פינחס בן יאיר הוה אזיל לבית וועד, והוה גינאי גביר (גואה). אמר ליה: "גינאי, גינאי, מה את מנע לי מן בית וועדה?". ופלג קומוי (והנחל נבקע לפניו) ועבר.

מעשה דומה ברבי פינחס בן יאיר הובא בבבלי חולין ז,א.

סיקייריא

בירושלמי שבת ז,ב אמרו: ההן סיקורה (עושה הנקניקים הזה), כד מבחר בגרריה / בקלופיתיה (כשהוא חותך את הבשר במגורת / במקלף) - משום בורר, כד מכתת במרגזייה (צריך לומר: במגזרייה)